

Lydiꝝ ΓΝΗΣΙΟΥ uerū exem

Q Vimi hi mini strat me me sequa
 tur sequa tur. Et ubi E 'go' sum ij. E.
 go sum illic il lic &
 mi ni ster me us e rit.

Q Vimi hi mi ni
 strat me sequa tur. Et ubi E.
 go sum ij. illic ij. il
 lic & mini
 ster meus e rit.

pluma

plū author Gregorius Meyer.

Q Vimi hi mini
 strat, me sequa
 tur. Et ubi e go sum
 sum il lic il lic
 & & mi ni ster me
 us e rit.

Q Vimi hi mi ni
 strat me se qua tur, & ubi
 E go sum Ego sum illic
 illic ij.

Ff 2 Ionici

Dodecachordi Ionici intra easdem claves ex

Q Vi mi hi mini strat me me
sequa
tur. Et ubi e go sum
e go sum il lic ij. &
& mi ni ster me
us e rit.

Q Vimi hi ministrat me sequa
tur. Et ubi e go sum ego ego sum il
lic ij. & mi ni ster me
us e rit.

emplum

emplum eodem Gregorio

Meyerauthore.

Q Vimi hi ij. mini
strat mi ni strat me se qua
tur. Et ubi Et ubi e go sum es
go sum il lic ij.
& mi ni ster me
us e rit.

Q Vimi hi ij. mi ni
strat me se qua tur. Et ubi
ij. E go sum illic
ij. & & mi ni ster
me us me us e rit.

Ff 3 Hyperphrygij

Dodecachordi Ad æqualeis Hyperphrygij Modi reie

eti exempla.

DE hoc Modo, ut sit Lydij in uersum Systema sed in cōmode diuisum, superiore uolumine non uno dūtaxat loco diximus. Quare nūc sola referā exempla Dietrichi Sixti amici nostri cuius in Hyperæolio & paulo ante mentionem fecimus, qui in nostri gratiam hosce lussit ac edere iussit cantus. Tenores sunt uulgo è choro, Alter die Mercurij ante medium Quadagesimæ pro Offertorio, alter Lunæ die post medium Quadagesimæ pro Communione canuntur. Nec opus esse existimo hic omnium harum uocum uel limites uel naturam cōmonstrare, quando limites ex lineis satis certi sint, natura uero partim ex phrasi, partim finali clauē facile pernoscat. Prior cantio ad æquales composita est uoces.

O mi ne fac me cum miseri
cordiam miseri cor di am tu am tu
am pro pter ppter nomē tuū De
us, quia sua uis est misericordia, misericordia, misericordia tua
tu a.

Hyperphrygij exemplū Se mitonio minore defectum supernè ad formam Lydij.

O mi ne fac me cū miseri cor di am tu
am ppter nomē tu um, quia sua uis est miseri cor di
tu a.

Dietrichi

Liber III. Dietrichi Sixti.

O mi ne fac me cum miseri cor
diam tu am tu
am ppter no men tu ū qui
a sua uis est, sua
uis est misericordia, miseri cor dia tu a.

O mi ne Do mi ne fac me cum miseri
ri cor di am tu am tu
am pro pter nomē tuum
qui a sua uis est misericordia mi
se ricordia tu a.

Ff 4 Hyperphrygij

Hyperphrygij alterū exemplū

A Boccultis, ab ocul. ab ocul. ab occultis me is mū
da me Do
mi ne. Et ab a li e nis
lie nis parce fer uo tu
o tu o.

A Boccul tis me is munda me Do mis
mi ne & ab a li e nis par ce
feruo tu
o tuo.

eodem

eodē Dietricho Sixto authore.

A Boccultis ab ocul. ab ocul. ab ocul. me
is mun da me Do mi
ne Do mi ne & ab ali es
nis: ab alienis par ce fer uo tu
o tu
o tu o.

M E is mun da me Dñe, Domi
ne, & ab a li e nis parce fer uo
tu o tu o, tu
o tu o.

De Mixolydio

De Mixolydio, cap. xxii.

Equitur Mixolydus Princeps, sed qui principatus uetustate ac reuerentia magis quā usu hominū in precio est, ueteribus quidem ecclesiasticis plurimū ad amatum ob multas quas habet uirtutes, maxime uero ob sedatā quandam grauitatē, quæ populares & regit & exercet. Patet hoc in multis cum Introitibus, tum Responsorij Principe dignissimis. Nostra quidē grā uix agnoscit eius nobilitatē, adeo ad omnia honesta obsurduit. Causa superiore uolumine copiosē, cur apud Symphonetas prope exulet, dicta est, fefellit enim tertia diatessaron species adiecta ultime diapente speciei pro prima, adeo Ionici modi blandimenta, illecebræ, ac lenocinia aliorum eorū mentes inflexerunt. Sed de ipso nunc exempla referamus, & primū quidem Antonij Brumel, uocis unius, sed quam duo simul canere possunt, uno dūtaxat tēpore interposito, quanquā autē duriuscula est cantio, modum tamen belle representat. Secundum duarum uocum. In quo Cantus Hypomixolydium refert, Tenor Mixolydium. Est autem Ioannis Mouton Franci. Quidā Iusquino adscribunt in Cantu quinque uocum Benedicta es. Collusio admiranda quidem illa, sed uelocitas grauitati non nihil, ut quidam putant, officiens. Tertium quatuor uocum, Henrici Isaac aiunt. Cuius exordium plus quā dici potest admirandam habet grauitatem, non absque summa aurium uoluptate.

Brumel in homophonia.

Mixolydij primū exemplum.

B E ne di ctus, Qui ue
nit. Qui ue nit. Qui ue nit.
Qui ue nit ij. ij. in no mi
ne Do
mini.

Mixolydij

Mixolydij secundū exemplū.

P Er il ludaue pro la tum & tuum re sponsum
datum ex te uerbum incarnatum quo saluantur omnia quo
saluantur o mnia o
mnia.
P Er il ludaue pro latum & tuū respon
sum datum ex te uerbum incarnatū quo saluantur o mnia quo sal
uantur omnia omnia
o mnia.

Mixolydij

Dodecachordi Mixolydij tertiū exemplum

A Ni ma me a liquefa cta
est, ut dilectus locu tus est, quæ si ui, & nō inue
ni il lum. uo ca ui & non re
spon dit mi hi.

A Nima me a lique fa cta
est, ut dilectus locutus est, ij. quæ si ui, & nō inue
ni il lum, uo
caui & non respondit mihi.

Author

Author Henricus Isaac.

A Nima mea li que
fa cta est ut dile
ctus locutus est, quæ si ui, & non
inue ni il lum uoca ui uo ca ui
& non re spon dit mi hi

A Nima me a li que fa
cta est, ut di le ctus lo cu tus est,
quæ si ui & nō inueni illū uocaui uocaui
& non respōdit mihi & nō respōdit mihi.

Gg Inuenerunt

I Nuenerunt me custodes ciui-
ta- tis per cussē runt me, & uulnerauerūt me, tulerūt pal-
li um me um cu sto des murorum, cu sto des
murorū, cu stodes mu ro rum.

I Nuenerūt me custodes ciuitatis,
percussē runt me, & uulnerauerūt me tulerūt pal li um
me um cu sto des murorū. cu sto des mu-
rorū. custodes murorum.

Secunda pars.

Inuenerunt

I Nuenerūt me cu sto des ciui ta tis percussē runt
me & uul nera ue runt me. Tu le runt pallium me-
um custo des muro rum custodes murorū
cu sto des murorum.

I Nuenerūt me cu sto des ciui ta tis per-
cussē runt me & uulnerauerunt me tu le-
runt pallium me um custodes murorum
custodes muro. custodes mu ro rum.

Gg 2 Filiae

F *Ilia Hierusa lem, nun ti a te nuntiate dilecto*
Quia a more lan
gueo.

F *Ilia Hieru sa lem, nuntiate dile*
cto quia a mo re lan
gue o.

Tertia pars

Filia

F *Ili æ Hie ru sa lem, nuntia*
ate di le cto quia a
mo re lan
gueo.

F *Ili æ Hierusa lem nuntiate dile cto*
me o. Quia a mo re
languo.

Finis.

Gg 3 DeHypoionico

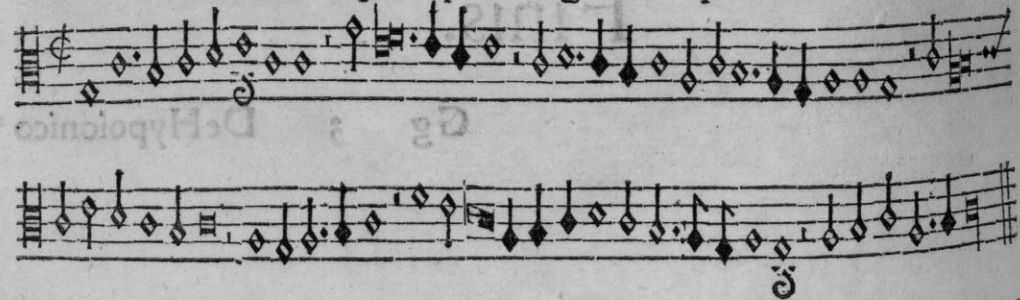
Dodecachordi

De Hypoionico, cap. XXIII.

Vltimus hic Modus, nostra etate adeo vulgaris, ac in hominū tam frequēti est usu, ut nisi aliorū omnium Modorum exempla nobis posita essent, huius omisurus fuero, qui apud ueteres Ecclesiasticos, cum omnia matura ac grauiā essent, propē exularit. Sed ero eo breuior tribus aut quatuor exemplis ppositis. Natiua ipsius clauis finalis est c paruum, ambitus duo Gg, uerum & hunc, ut eius authentē Ionici, in F magnū detrudunt, non tamen absq; fa in b paruo. Iodocus Praten sis Aue Maria ad eum instituit Modum doctissime sanē ac iucundissime non emota sua sede harmonia. Quā eximius ille adolescens, & felix Iodoci æmulator Antonius Feum postea ita miratus, ut Missam ad eam instituerit, summo ingenio, summa modestia, qua uix uidi quicq; compositus. Ex ea duū uocum, Pleni sunt cœli, referemus. In quo Tenor in propria permanēs sede Hypoionicus est, Basis autē Ionici Modus. Hic subiūximus Iodoci duo exempla, quorum prius ē uulgo linguae Germanicæ ac Gallicæ desumptū, oppidō uenustum. In quo Cantus & Tenor iugi propē modum iugo constricti, binis tēporibus euariant, denis item clausulis pulcher rime intercisi, ita eodem incedunt uultu, eodemq; uestitu, ut uelut sponsus sponsam ductitans maritali uideant. Altus ac Basis festiuiter illis & præcunt & accinūt, atq; adeo colludunt, ut Ludiones ad nuptias acciti putentur. Tum hoc quoq; considerandū quanta uenustate Cantus ac Tenoris sexta clausula in Dorij diateffaron oblique, sed non absq; mira gratia delabatur. Vltima autē cantio Aue Maria, eiusdem Iodoci, ut iam diximus, uenustior quidē est, sed quæ sexcentis quotidie emergentibus nouis cantionibus iure præponi potest. Verū nostro more hisce omnibus præcurrat, ac uelut præludat Dyas in Monade Gregorij Meyer, Salodorensis Ecclesiæ apud Heluetios Organarij, cuius sæpe in hoc libro memoria est, in naturali itidem sede huius Modi decurrens. In qua cantione Basis in diapente sub Tenore post duo tempora incedit, cum utraq; uox Modum referat.

Hypoionici primū exemplū,

Monas ex qua Dyas, Gregorio Meyer authore.

Hypoionici

Hypoionici exemplum II.

Antonio Feum authore.

Gg 4 Hypoionici

Hypoionici tertiū exemplum

O IESV fili Dauid, mise re re mei. Filia mea
male à dæmonio uexat. Nā & catelli edunt, de micis q̄ cadūt de
mensa dominorū suo rum. O mulier magna
est fi des tua

O IESV fili Dauid mi se re re mei. Filia mea
male à dæ monio uexat. Nam & catelli edūt, de micis quæ
cadūt de mēsa dominorū suorum. O mu li er magna
est fides tua

Iodocus

Iodocus Pratenfis author.

O IESV fili Da uid mi se re re mei
Filia mea ma le
à dæ mo nio ue xa tur. Nam & ca tel li
e dūt de micis quæ ca dunt de men sa
domi no rum suo rum O
mul er ma gna est fides tu a.

O IESV fili Da uid mi se re re mei
miserere me i. Fi li a mea ma le à
dæmonio ue xa tur. Nā & catelli edunt de mi cis
quæ ca dunt de men sa dominorum su orum
O mulier magna est fides tua.

Hypoionici

Dodecachordi Hypoionici quartū exemplū

A Ve Maria gra ti a ple na, Dominus te-
cum uirgo se re na. Aue coe lorū Domina
Maria plena gratia coelestia ter restria mundū replēs lā ti ci a.
Aue cuius na ti ui tas. Vt Lucifer lux oriēs, uerū solem

præue niens
A Ve Maria, gratia ple na, Dominus te-
cum, Virgo se re na. Aue coe lorum Dñā. Maria
plenagratia coelestia ter restria mundū replēs lā ti ci a. nostra
fuit solenni tas Vt Lucifer lux oriēs uerū solē præue-
ni ens.

Idem

Idem Iodocus Pratēsis author.

A Ve Maria, gratia ple na, Dñs tecum, uir-
go se re na. Aue coe lorū dñā ī.
Maria plena gratia coelestia ter re stria mundum replens
lā ti ci a. Aue cuius na ti ui tas. Vt
Lucifer lux oriens, uerum solem præueniēs.

A Ve Maria, gra tiaplena, Dñs tecum uir go
serena. Aue coe lorū dñā, Maria plena gra tia coe le sti a ter-
restria mun dū replens lā ti ci a nostra fuit solenni-
tas. Vt Lucifer lux oriēs, uerū solē pueniens.

Aue pia

A Vepia humilitas. Cuius annun ti a ti o. Aue uera
 uirginitas, immaculata castitas cuius purificatio nostra fuit purgatio.
 Aue præclara omni bus angeli cis uir tu tibus. Cuius fuit as
 sumptio nostra glorificatio. O mater Dei memeto mei Amen.

S In uero fecunditas. nostra fuit salua ti o. A ue uera
 uirginitas, immaculata castitas cuius purificatio nostra fuit purgatio.
 Aue præclara omnibus an ge li cis uir tuti bus, Cuius fu
 it assumptio, nostra glorificatio. O mater Dei memeto mei Amen.

Secunda pars.

Aue pia hu

A Vepia humi li tas. Cuius annun ti a ti o. A
 ue uera uirginitas immaculata castitas. Cuius purificatio nostra fuit
 purgatio. Aue præ cla ra omnibus angeli
 cis uir tu ti bus. Cuius fu it as sum
 ptio no stra glo ri fi ca tio.
 O mater dei memeto mei Amen.

S In uero fecunditas, nostra fuit sal ua tio. A
 ue uera uirginitas, immacul. castitas cuius purifi. nostra fuit purgati
 o. Aue præclara omni bus angelicis uirtu ti bus. Cu
 ius fuit assum ptio nostra glo ri fi ca tio. O ma
 ter Dei memeto mei Amen.

Hh De binorum

Dodecachordi De binorum Modorū connexio ne exempla atq; inibi obiter

Iulquini Pratenſis encomium,
Caput XXIII.

HÆc sunt in cantu uario, quem menſuralē non inepte, meo quidem iudicio, uocant, duodecim Modorum exempla, uarijs ex authoribus, ad ea quæ probāda duximus, qua fieri potuit breuitate, adducta. Restat nunc ut de eorundem Modorum cōnexionē exempla producamus, nō sanē ea proleteria, sed grauiā, sed negociū belle representantia. Et de ipsa quidem connexionis ratione, quādo priore uolumine de ea abunde dictum sit, differere superſedebimus. Erunt autē omnia eo, quo superiore libro uisa sunt, ordine, ut à Dorio Hypodorioq; orſi, deinde binorum cōnexorum exempla subiungamus, de quibus breuiter iudicium nostrum dicemus, simul ut alijs liberioſiorem iudicandi anſam demus, ac uelut hominibus oculos aperiāmus, simul ut innotescat ingeniorū hac in arte uirtus, quæ quibusdam ſatis iniquis iudicibus uilis, mihi uero ingens, ac admiratione digniſſima uidetur. Porro in hac authorum claſſe, atq; magna ingeniorum turba, multo maxime, niſi affectu fallar, eminet ingenio, cura ac induſtria Iodocus à Prato, quem uulguſ Belgica lingua, in qua natus erat, *ἰωδοκιστὴς* Iusquinum uocat, quaſi dicas Iodoculum. Cui uiro, ſi de duodecim Modis ac uera ratione muſica, notiſſima cōtigiffet ad natiuam illam indolem, & ingenij, qua uiguit, acrimoniā, nihil natura anguſtiſſus in hac arte, nihil magniſcentius producere potuiſſet. Ita in omnia uerſatile ingenium erat, ita naturæ acumine ac ui armatum, ut nihil in hoc negotio ille non potuiſſet. Sed defuit in plæriſq; Modus, & cum eruditione iudicium, Itaq; laſciuientis ingenij impetus, aliquot ſuarum cantionum locis non ſanē, ut debuit, repreſſit, ſed condonetur hoc uitium mediocri obſtes alijs uiri incomparabiles. Nemo hoc Symphoneta affectus animi in cantu efficacius expreſſit, nemo ſelicius orſus eſt, nemo gratia ac facilitate cum eo ex æquo certare potuit, ſicut nemo Latinorum in carmine Epico Marone melius. Vt enim Maro naturæ felicitate carmen rebus æquare eſt ſolitus, quemadmodum res graueis coaceruat ſpondeis ante oculos ponere, uelocitatem meris dactylis exprimere, ſuæ cuiq; materiæ apta ponere uerba, denique nihil inepte moliri, ut de Homero dixit Flaccus. Ita hic noſter Iodocus aliquando accelerantibus ac præpotibus, ubi res poſtulat, notulis incedit, aliquando tardantibus rem phthongis inſonat, & ut in ſumma dicamus

ma dicamus, nihil unquā edidit, quod non iucundum auribus eſſet, quod ut ingenioſum docti non probarent, quod denique, etiam ſi minus eruditum uideri poterat, non acceptum gratumq; iudicio audientibus eſſet. In plæriſq; operibus etiam oſtētator magnificus, ut in Miſſa ſuper uoces muſicales, & in Miſſa ad fugam, In quibusdam irriſor, ut in Miſſa La ſol fa re mi. In quibusdam contentione certans, ut in Miſſa de beata Virgine. Quæ omnia, quanquam alij quoq; ſæpe tentarunt, non tamen eadem felicitate conatibus æqualeis exitus inuenerunt. Hæc mihi cauſa fuit, cur in hoc ultimo Colophone potiſſimum huius uiri exempla adduxerim. Porro cum ingenium eius inenarrabile ſit, magisq; mirari poſſimus, quā dignè explicare, non ſolo tamen ingenio cæteris præferendus uidetur, ſed diligentia quoq; emendationis. Aiunt enim qui nouerunt, multa cunctatione, multifariaq; correctione ſua edidiſſe, nec, niſi aliquot annis apud ſe detinuiſſet, ullum in publicum emiſiſſe cantum, contra atque Iacobus Horebrecht, ut in ſuperioribus diximus, feciſſe fertur. Vnde & quidam non inepte, alterum Virgilio, alterum Ouidio comparari merito poſſe contendunt. Quod ſi admittimus, Petrum Platenſem, mirum in modum iucundum modulatoreſ cui potius quā Horatio cōparabimus: ita Iſaacum fortaſſis Lucano, Feum Claudiano, Brumelium Statio, ſed ineptus haud immerito uidear, de ijs tam ieiune pronuntiare, ac iure forſitan audiam illud uulgatum. Ne ſutor ultra crepidam. Quare ad exempla explicanda ac iudicanda diuertam.

Victimæ paſchali laudes.

ſtigitur primæ cōnexionis Dorij Hypodorijq; exemplum, ab eodem ſedita authore Iodoco de ſancta CHRISTI Reſurrectione cantio. Cuius & in ſuperioribus bis meminimus. Atq; adeo etiam pro huius connexionis exemplo libro ſecundo exhibuimus. In qua hoc ingenioſum merito iudicabitur, quod in quatuor uocibus propoſitum thema, ita diuiſum ſpacijs, ut maxime decuit, audi. Suprema uox in priore huius parte eſt uulgata quapiam cantione ſumpta, Hypodorium refert, cum ditono inferne. Sequentis autem partis eadem uox Dorium ſupernè adiecta diateſſaron. Finitum uero ſuprema diapason chorda, quod contra fieri debuit in infima. Sed & ipſa eſt uulgo deſumpta eſt, Ideoq; eam mutare uoluit. Tenor autem ditono profundius ſerpit quam poſcit Hypodorij forma, ſed id ſolita facit licentia hic author. E uulgo autem ſumptas cantiones, appoſite eiufdem Modi uetuſtas adhibet, cum aliorum Modorum non ita quadraret. Quanquam huic authori non difficile erat diuerſorum Modorum

Hh 2 cantus,

cantus, etiam cum gratia coniungere. Qui nullam prope Missam ediderit in qua, cuiuscunque Modi illa esset, non Æolium in Niceno Symbolo admiscuerit, quod alij quoque tentarunt, sed non eadem omnes felicitate. Singula hic uoces dignum aliquid notatu habent, ut Tenor stabilitatem, Basis grauitatē mirā. Quanquam haud scio quam omnibus placeat quod in Basis ita insurgat in uerbo Galilæa: Quod quidem ingenij lasciuiā prolaturum, ut inficias ire nequimus, ita cum gratia additum fateri oportet. Cantus sapit antiquitatem, cuius septima à fine notula, obtinentibus omnibus alijs uocibus, sola auditur. Sed hæc sunt nimis tenuia pro huius uiri ingenio. Ideoque ad alia progrediendum.

De profundis

Hic uero mihi quisque acriter animum intendat uelim, quale huius cationis initium, quanto affectu, & quanta grauitate retulerit nobis uerbum De profundis, ut sanè Modos illos è natiuo loco, quem admodum ferè in his fieri aliàs solet, in superiora non dimouerit, comprehenderit autem utriusque Modi systemata: Quamquam phrasin mirā, ac de industria quæ sita raritate uehementer confudit, nunc saltum Lydij, nunc Ionici usurpans, donec per lenocinia illa pulcherrima, clā rependo, in Phrygium tandem ex Dorio labatur, non offensis auribus. Quod difficile factu, præsertim in hisce duobus Dorio ac Phrygio Modis, supra ostendimus. Finiuit itaque duorum Modorum Dorij Hypodorijque connexa systemata in E, ubi Phrygij sedes est, contra Modorum naturam. Verum in alijs quoque cantibus id fecit, nec solus tamen, immodico nouitatis scilicet amore, & nimio gloriolæ captandæ ob raritatem studio, quo uitio ferè ingeniosiores disciplinarum professores usque laborant, ut quamuis Symphonetarum hoc sit peculiare, cum multis tamen id habeant commune uitium. Manet nihilominus ea cantio intra A magnum ac d paruum. Ut Dorij Hypodorijque systemata consistunt. Et si nihil aliud hac raritate quæsiuit, certe hoc tamè planum fecit, ingenij uiribus fieri posse, ut frustra ipsi, quod priscis olim musicis obijci solebat, exprobratur, à Dorio ad phrygium, qui tamen doctè hoc absque aurium offendiculo fecerit.

Verū satis de hac catione

Liber generationis

Secunda connexio Hypophrygij Phrygijque est Modorum in B magnum ac paruum. Verum raro in B magnum ita descendit, ut non & in A magnum, Itaque ferè hæc cōmixtio inter C magnū & e paruum consistit. At Idem hic noster Iodocus Christi Seruatoris nostri Genealogiā ex Matthæo ac Luca Euāgelistis ad horū Modorū cōnexionē quatuor cōplexus uocibus, in A re descendit, ac in f paruum ascendit hic semitonium, illic tonum addens, uerum id solita licentia, Et priorē quidem à Matthæo scriptam, quam hic exhibemus, uera Modi finali meta constituit nempe in E. alteram, quæ ex Luca desumpta est, in G magnum torsit, non mutata tum Modorum phrasi, idque etiam solita licentia. Cantio magnam habet maiestatem, mirumque est in tam sterili materia, in nuda scilicet uirorū nomenclatura potuisse tot effingere delicias, perinde atque esset fecunda aliqua historia. Multa alia dici potuere, at quædam alijs quoque sunt discutienda.

Agnus Dei ex missa Fortuna

Tertia connexio Lydij ac Hypolydij rara est nostra hac ætate, omnibus eorum modorum cantilenis in Ionicum detortis, ut supra sæpe diximus. At hic primum mirari libet, Quomodo in hoc exemplo ex Ionico sit factus Lydius, cum tota Missa Ionico sit intonata Modo, Sed id fecit haud dubie Basis in imam demersa diapa-son. Nam ut in alijs cantionibus, quoties Tenor est Hypodorius, Basis sæpissime sit uel Dorius uel Æolius, Item, ut Tenor Phrygius Basin, ac Cātum sæpe Æolios habet: Ita hic quoque, Basis Ionica, Tenorem ac alitōnantem habet Lydios, Id studio ne fecerit author, an casu, incertum. Cæterum Canone, Cantorum more ineptit. Quis enim intelligat huiusmodi Sphingos Ænigma præter ipsum Oedippum? Sed morem gessit uulgo cantoribus secundum illud Ἀλωπεκίζου πρὸς ἑτέραν ἀλώπεκα, id est, Cū Vulpe uulpinare tu quoque inuicem, ut erudite uertit D. Erasmus. Quod uulgus ineruditum inquit Vlula cum lupis, quibus cum esse cupis.

Et in terra pax

Quarta connexio Mixolydij plagijque eius Hypomixolydij. Cuius nostra ætate infrequens est usus, Symphonetæ tamen ex uetustis Ecclesiasticorum cātuum exemplis, perspecta horum Modorum magnificentia, uelut Entusiasmo experrecti, quid eorum uirtus

Hh 3 tus

tus possit, æmulatione quadam laudatissima experti sunt in Cântico illo. Et in terra pax, de sacratissima uirgine, ac coelorum regina MARIA, IESU Christi matre. Maxime uero Antonius Brumel ac Iodocus hic noster Prætenensis, uterque iam ad extremam uergentes ætatem. In quo cantu Brumel de artificio cantoribus ostendēdo nihil prorsus omisit, imò intentis omnibus ingenij neruis indolis suæ specimen posteris relinquere annisus est. Sed uicit longe, mea quidem sententia, Iodocus Naturæ uir ac ingenij acrimonia, ac ita se gessit in hac contentione, ut mihi uideatur omnium parens natura, perinde atque ex quatuor elementis perfectissimum corpus constituere uoluerit, extremas exercuisse uires, nec inueniri meliorem cantum posse. Itaque eruditorum plerique huic Cantioni principatum tribuere non dubitant, nominatim uero Ioannes Vannius, cuius in Hypomixolydio meminimus, cui nos lubentes subscribimus, cum quia ante nos id iudicij tulit, tum quia hac in re nos longe antecellit. Descensum unum habet initio Tenor in Hypomixolydij diatessaron, alioqui tota cantio est Mixolydij, non Hypomixolydij. Maximus eius affectus mihi quidē expressus uidetur in uerbo Primogenitus, prima huius cationis parte. Alij secundā partē præferunt, sed omnino nulla eius pars est, quæ non habeat, quod plurimum mireris.

K Y P I E E Λ E H Z O N

Quintæ connexionis Æoliij Hypoeoliijque. Idem exemplum non fueram bis repositurus, si uspiam aliud uel inuenissem uel reperissem apud nostræ ætatis Symphonetas. Verum quando priore uolumine alia item sunt à nobis prolata connexionis horum Modorum exempla, hoc uero longe luculentissimum, ut à multis tractatū, ita à nullo non corruptum, ac sede sua motum, denique & infernè & supernè diatessaron duabus uel mutilum uel mutatum, nominatim uero à Brumelio & Iusquino duabus illis præclarissimis de Virgine Maria, Dei Genitrice, Missis, enixe orauit Eximium uirum D. Gregorium Meyer, qui Ecclesiæ Salodorenſi in heluetijs cum magna laude ab organis est, ut Thema hoc, quæ est ingenij dexteritate, digne tractaret, tum in sua sede, tum utrinque diatessaron proprijs illis, & cum corpore Cantionis huius natis. Sanè hanc Cantionem fingamus eximiam aliquam auem esse, cuius corpus sit diapente Re la, alæ utrinque diatessaon, Mi la. Ineptum haud dubie fuerit huic corpori aliam quāpiam assuere alam, quam quæ cū nata est, ne scilicet ad Aesopice corniculæ modū ridicule alienis uolitet plumis, Exorauit, & quod uolebam, quo est tum in me candore, tum in studia honesta adiuuanda promptus, misit, eius nunc Lectorem participem facere uolo. Accessit huic Cantioni id laudis, cur Iusquinicis inserere cantibus minus dubitarim, Iudiciū eruditissimi uiri D. Ioannis Ali, eiusdē Ecclesiæ diuini uerbi Præconis ac Ecclesiæ

Ecclesiæ, qui non paruum ornamentū studijs illis grauioribus, ut Theologiæ sacrarumque literarum, esse existimauit, si linguarum peritiam ad ea, ac Mathematicas adferret disciplinas, atque inter eas quidem maxime Sacræ religionis Presbyterum decere, ut sciat Musicen, nec uirum opinio fefellit: Euasthici in dinoscendis Musicis eruditissimus. Nec defuit nobis in hoc opere ipsius opera, cum Friburgi ad Herciniæ Syluæ caput mecum degeret, cum organo suo me, tum simul Iusquinica cantando sepius recrearet. Hic igitur, cum hunc Gregorij nostri cantū summe probaret, & calculum à nobis facile habuit, & effecit, ut in hominum manus, tanquam digna doctis auribus emitteretur.

Extæ connexionis, Hyperæoliij Hyperphrygiique, duorum reiectorum Modorum exemplum haud absque certo consilio omisimus, quando nullum tale uspiam inuenitur, Fingere autē præsertim in tanta Modorum turba ineptum fuerit, & monstroſi omnino ambitus Tenor fieret, quippe qui reliquas omnium Modorum connexiones Apotome uincat. Cæterum priore libro non tam imitationis quā ostensionis gratia exemplum finximus, nempe ut res intelligeretur, non ut quisquam tale quid tentaret, quod equidem neminem tentasse inuenio.

Planxit autem Dauid

Septimæ ac ultimæ connexionis, nempe Ionici Hypoionicique exemplum est eiusdem Iodoci Prætenensis, cuius omnium connexionū, excepta quinta, sunt alia. Planxit autem Dauid. De cuius exordio non dubito, quod dā exclamatorios, Parturiēt montes, nascet̄ ridiculus mus. Verum illi non considerant per totum hunc cantum seruatum flentis decorum, qui sæpe initio clamare soleat, deinde paulatim in mæstas querelas uersus murmurare secum, ac subinde concidere, nonnunquam erumpente denuo affectu, rursus leuare uocem, ac citare clamorem, Quæ omnia in hac cantilena pulcherrime obseruata uidemus, quemadmodum intuenti patet. Nec quicquam est in hac quod non sit eo authore dignū. Affectus mihi Hercules ubique expressit ut in uerbo Jonathan statim initio Tenoris.

Hh 4 Dorij

Dodecachordi Dorij Hypodorijq; connexo

V Ictimæ paschali laudes immolēt Christiani. Agnus redemit
oues Christi in. p. reconciliauit peccatores Mors & uita duello cōflixēre
mirādo, Dux uita mortuus regnat uiuus.

V Ictimæ pasch. lau. immolēt Chri. Agn⁹ redemit oues Chri
stus innocēs patri reconcilia uit peccatores Mors & uita
duello conflixēre mirando, Dux uita mortuus regnat uiuus.

rum

rum exemplum author Iodo cus Pratenfis.

V Ictimæ paschali laudes immolent Chri
stia ni Agnus rede. oues, Christus innocens patri re
conciliauit peccatores, Mors & uita duello conflixēre mi
rādo Dux uita mortuus regnat ui
uus.

V Ictimæ paschali laudes. Christus in. patri
reconciliauit peccatores. Mors & uita duello conflixēre miran
do. Dux uita mortuus regnat ui
uus.

Altera

Dodecachordi Altera pars

S Epulchrū Christi uiuentis, & gloriam uidi resur-

gentis, Angelicos te stes, fuda ri um & ue stes

S Epulchrū Christi uiuētis & gloriā uidi resurgētis.

Surrexit Chri. spes mea, p̄cedet suos in Galilæa. Mariæ ueraci

q̄ ludgorū turbę fallaci. Scimus Chri. sur. ex mortuis uere, tu Rex Chri

stenostri miserere Alle lu ia.

eodem

Liber III. eodem authore.

D Ic nobis Ma ri a, quid uidisti in uia. Sepulchrum

Chri sti Angelicos te stes, sudarium

Credēdū est magis soli.

q̄ ludgorum tur bæ falla ci. Scimus Christū surrexis-

se

Alle luia.

D Ic nobis Maria, quid uidi sti in

ui a Surrexit Christus spes mea,

p̄cedet suos in Galilæa q̄ ludæ orum turbæ fal la

ci Scimus Christū surrexisse ex mortuis uere, tu Rex

Christe nostri miserere Alleluia.

A Dorio

Dodecachordi A Dorio ad Phrygium

D E profundis clamaui ad te Domine. Domine exaudi uocem meam. In uocē deprecationis meæ. Si iniquitates obseruaueris Domine, Domine quis sustinebit? Quia apud te propitiatio est, & propter legem tuam sustinui te Domine. Sustinuit anima mea in uerbo eius. Sperauit anima mea in Domino.

D E profundis clamaui ad te domine. Domine exaudi uocem meam. Fiant aures tuæ in tendentes in uocē deprecationis meæ. Si iniquitates obseruaueris Domine, Domine quis sustinebit? Quia apud te propitiatio est, & propter legem tuam sustinui te Domine. Sustinuit anima mea. Sperauit anima mea in Domino.

Iodocus

Iodocus Pratenfis author.

D E profundis clamaui ad te Domine. Domine exaudi uocē meā. Fiant aures tuæ. In uocem deprecationis meæ. Si iniquitates obserua. Domine Domine quis sustinebit? Quia apud te propitiatio est, & propter legem tuam sustinui te Domine. Sustinuit anima mea in uerbo eius. Sperauit anima mea in Domino.

D E profundis clamaui ad te domine. Domine exaudi uocem meam. Fiant aures tuæ in tendentes in uocem deprecationis meæ. Si iniquitates obseruaueris Domine, Domine quis sustinebit? Quia apud te propitiatio est, & propter legem tuam sustinui te Domine. Sperauit anima mea in Domino.

li

Altera

Dodecachordi

Altera pars

V Scq ad noctem speret Israël in Domino, quia apud do-
minum misericordia, & copiosa apud Deum re dem ptio. ex
omnibus iniquitatibus eius. & spiritui sancto. Sicut
rat in prin ci pi o & nunc & semper, & in secula seculorū
Amen, seculorum Amen.

A Custodia matutina usq ad noctē speret Israël in Domino.
Quia apud Dñm misericordia redemptio, & ipse redimet Israël
ex omnibus iniquitatibus eius. Gloria patri & Fi lio & Spi-
ritui Sancto, Si cut erat in prin ci pi o. &
nunc & semper. Et in secula seculorū A-
men.

Eodem

Liber III.

Eodem authore

V Scq ad noctem speret Israël in Domino, misericordia &
copiosa apud eum redemptio. ex omnibus iniquitatibus eius. &
spiri. Sancto. Si cut erat, e rat in prin ci pio & nūc & sem-
per. Et in secula seculorum seculorum. Et in secula seculorū Amē.

A Custodia matutina usq ad noctem speret Israël in Domi-
no. Et ipse redimet Isra-
ël. Gloria patri, & Fi li-
o & spiritui Sancto, Si cut e rat in principio & nūc & semp
Et in secula seculorū amen. Et in secula seculorū A men.

Commixtionis Dorij Hypo
dorijq; finis.

li 2 Phrygij

Dodecachordi Phrygij Hypophrygijq; cōnexo

L Iber generationis IESV Christi, IESV Chri

sti filij David, filij Abraam.

Abraam autem genuit Isaac.

Iacob autem genuit Iudam & fratres eius. Phares autem

genuit Esrom. Aram autem

L Iber generationis IESV Christi filij David, filij

Abraam Abraam autem genuit Isaac. Isaac autem genuit

Iacob, Iacob autem Iudas autem genuit Phares & Za

ram de Thamar. Phares autem genuit Esrom. Esrom autem genuit

Aram. Aram autem

rum

rum Exemplū eodem Iodoco

authore.

L Iber generationis IESV Chri sti

Filij David, Filij Abra am. Abraam autem

genuit Isaac. Iacob autem genuit Iudam &

fratres eius. Iudas autem genuit Phares & Zarā de Thamar, Pha

res autem genuit Esrom. Esrom autem genuit Aram. Aram

L Iber generationis IESV Christi, filij David

filij Abraam. Isaac autem genuit Iacob, Iacob

autem genuit. Iudas autem genuit Phares & zaram de Tha

mar. Phares autem genuit Esrom. Esrom autem genuit Arā. Arā aut.

Ii 3 Residuū